

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (edaspidi: „käibemaksudirektiiv“) artikli 1 lõiget 2, artikli 2 lõike 1 punkte a ja c, artikli 14 lõiget 1, artikli 24 lõiget 1, artiklit 73, artikli 78 lõike 1 punkti b ja artikli 135 lõike 1 punkti b ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada selliselt, et integreerija ja integreeritava vahelise lepingu alusel kaubatarneid ja krediidi andmist tuleb käibemaksu seisukohast käsitleda sõltumatute (*distinct and independent*) tehingutena või selliselt, et sõlmitakse selline üks (*single*) tehing, mille puhul tarnitud kauba hind ja antud krediidi intress kuulub maksustatava väärtuse alla?
2. Kui viimati esitatud tõlgendus on käibemaksudirektiiviga kooskõlas, siis kas seoses sellise ühe (*single*) tehinguga, mis koosneb korraga nii käibemaksukohustuslikust kaubarneist kui ka käibemaksuvabast teenuste osutamisest, võib käibemaksudirektiivi tõlgendada selliselt, et sellist tehingut võib lugeda erandiks käibemaksu tasumise üldpõhimõttest? Juhul kui vastus on jaatav, siis millised tingimused selleks peavad esinema?
3. Kas vastust eelmistele küsimustele muudab – ja kui, siis millises ulatuses – see asjaolu, et integreerija võib integreeritavale osutada lepingu alusel integreeritava taotlusel täiendavaid teenuseid ja osta integreeritava poolt toodetud kaupu?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Poola Vabariigi 6. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 25. veebruari 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-257/13: Poola Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-210/15 P)

(2015/C 236/38)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada tervikuna Euroopa Liidu Üldkohtu 25. veebruari 2015. aasta otsus kohtuasjas T-257/13: Poola Vabariik vs. komisjon;
- tühistada komisjoni 26. veebruari 2013. aasta rakendusotsus 2013/123/EL (teatavaks tehtud numbri C(2013) 981 all), mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastu, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ⁽¹⁾, osas, milles see jätab Euroopa Liidu rahastamise alt välja 28 763 238,60 euro ja 5 688 440,96 euro suurused kulutused, mille on teinud Poola Vabariigi akrediteeritud makseasutus;
- mõista mõlema kohtuastme kulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik esitab vaidlustatud kohtuotsuse suhtes vastuväite, et määruse nr 1257/1999 artikli 11 lõiget 1 ja määruse nr 1698/2005 artikli 23 lõiget 2 on tõlgendatud väärtalt ning see seisneb eelduses, et ennetähtaegse vanaduspensioni saamiseks peab ettevõtet üle andev isik olema eelnevalt tegelenud põllumajandusliku tegevusega, sellal kui eelnimetatud sätetest tuleb kümne aasta pikkuse põllumajandusliku tegevusega tegelemise (tulunduslikul või mittetulunduslikul eesmärgil) nõue enne põllumajandusettevõtte üleandmist ning üleandja keeld tegeleda pärast selle ettevõtte üleandmist põllumajandusliku tegevusega.

Poola Vabariigi arvates ei tulene enne ettevõtte üleandmist põllumajandusega tegelemise nõue liidu õigusest. Määruse nr 1257/1999 artikli 11 lõike 1 ja määruse nr 1698/2005 artikli 23 lõike 2 kohaselt võib nõutav kümne aasta pikkune põllumajandusega tegelemine olla tulunduslik või mittetulunduslik. Lisaks sellele keelavad nimetatud sätted üleandjale põllumajandusliku tegevuse pärast selle ettevõtte üleandmist.

(¹) ELT L 67, lk 20.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria) 11. mail 2015 – Vasilka Ivanova Gogova versus Iliia Dimitrov Iliev

(Kohtuasi C-215/15)

(2015/C 236/39)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven kasatsionen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Vasilka Ivanova Gogova

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Iliia Dimitrov Iliev

Eelotsuse küsimused

1. Kas seadusega tsiviilkohtule ette nähtud võimalus teha otsus kohtuasjas, mille ese on vanemate erimeelsus lapse välismaale suundumise ja talle isikut tõendavate dokumentide väljastamise küsimuses, ning kohaldatav materiaalõigus näeb siinkohal ette vanemlike õiguste ühise teostamise lapse suhtes, on menetlus, mille ese on „vanemliku vastutuse tekkimine, teostamine, piiramine või äravõtmine” nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/2003 (¹), mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, artikli 1 lõike 1 punkti b tähenduses koosmõjus artikli 2 punktiga 7, millele on kohaldatav määruse nr 2201/2003 artikli 8 lõige 1?
2. Kas esineb aluseid rahvusvahelise kohtualluvuse tekkimiseks vanemlikku vastutust käsitlevates tsiviilkohtuasjades, kui otsus asendab õigusliku teokoosseisu, mis on oluline last puudutava haldusmenetluse seisukohast, ja kohaldatav õigus näeb ette, et kõnealune menetlus peab toimuma Euroopa Liidu ühes konkreetses liikmesriigis?